

4 martie – 10 martie

Duhul Sfânt, Cuvântul și rugăciunea

Textul de memorat: „Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.” (Romani 8:26-27)

Spiritualitatea și rugăciunea merg mână în mână. Viața spirituală nu poate exista fără rugăciune stăruitoare. După nevoia de pocăință, probabil că cea mai mare și cea mai urgentă nevoie a noastră este aceea de a ne revigora viața de rugăciune. Vestea bună este că nici în acest punct nu suntem lăsați fără ajutor din partea Duhului Sfânt. Rugăciunea ne apropie de Dumnezeu, ne ridică în prezența Sa. Rugăciunea credinței ne dă putere să trăim pe măsura făgăduințelor îmbelșugate ale lui Dumnezeu. Când cerem împlinirea binecuvântărilor promise de El în Cuvântul Său, suntem transformați. Iar El poate să îngrijească de toate trebuințele noastre, după bogăția Sa (Filipeni 4:19). Întotdeauna, rugăciunea adevărată și spiritualitatea autentică au ca motivație slava lui Dumnezeu și își au rădăcina în Cuvântul Său scris.

Spiritualitatea noastră trebuie să se ghideze după Biblie și trebuie să respecte voința lui Dumnezeu descoperită în Cuvântul Său. Duhul Sfânt este Cel care ne dă dorința de a căuta prezența lui Dumnezeu prin rugăciune și de a ne sprijini unii pe alții în cererile noastre.

Duminică, 5 martie – Rugăciunea plăcută lui Dumnezeu

Multe rugăciuni care pot părea pioase au motive îndoielnice. De exemplu, ni se poate întâmpla să ne rugăm ca viața cuiva să fie cruțată fiindcă nu vrem să rămânem singuri. Sau ne rugăm pentru reușită în lucrarea lui Dumnezeu, fiindcă avem un rol important în ea, ori pentru convertirea unui om, fiindcă în felul acesta viața noastră va fi mai ușoară. Deseori rugăciunile noastre gravitează în jurul voinței noastre și nu în jurul voinței lui Dumnezeu. Dar rugăciunea plăcută lui Dumnezeu este motivată de altceva.

1. Care sunt două condiții ca rugăciunea să fie ascultată? Ioan 15:7

A-L căuta pe Dumnezeu înainte de toate și a ne bucura de prezența Sa este cel mai mare dar pe care îl putem primi. Dacă El ocupă primul loc în viața noastră, vom dori să facem ce vrea El, gândurile Lui ne vor determina dorințele, ne vom vedea viața prin ochii Săi și perspectiva aceasta ne va înnobila rugăciunea.

Dumnezeu este profund preocupat de noi. El vrea să-I împărtășim toate îngrijorările, temerile, dorințele, năzuințele, reușitele, bucuriile, eșecurile noastre. Putem vorbi cu El despre aceste lucruri așa cum vorbim cu un prieten bun. Și le vom privi pe toate prin ochii Lui. Rugăciunea nu-L schimbă pe Dumnezeu, ci ne schimbă pe noi, fiindcă ne aduce în prezența Sa, care ne transformă.

„Rugăciunea este deschiderea inimii noastre înaintea lui Dumnezeu ca înaintea unui prieten. Nu pentru că ar fi necesar să-I vorbim despre noi, ci pentru a ne face în stare să îl primim. Rugăciunea nu îl coboară pe Dumnezeu la noi, ci ne înalță pe noi la El.” - Ellen G. White, *Calea către Hristos*, ed. 2014, p. 114 (93)

Numai rugăciunea ne face capabili să primim harul, puterea și prezența lui Dumnezeu în viața noastră. Cine nu a cunoscut din proprie experiență adevărul că rugăciunea ne aduce mai aproape de Dumnezeu?

Gândește-te la viața ta de rugăciune - pentru ce te rogi, când te rogi, de ce te rogi etc. Ce îți spune aceasta despre starea ta spirituală și despre relația ta cu Dumnezeu? Ce schimbări se impun?

Luni, 6 martie – Cereți și vi se va da”

2. Ce ne-a învățat Domnul Isus să facem? Matei 7:7. De ce este important să cerem, dacă Dumnezeu

Când cerem ceva de la Dumnezeu, dovedim că ne dorim acel lucru și ne exprimăm încrederea în El. Prin rugăciune, ne adresăm Aceluia care ne poate oferi sprijin și ajutor. Când îi cerem ceva, îi permitem în mod public să intervină în favoarea noastră. Dumnezeu vrea să îi cerem. El vrea să aducem înaintea Sa cererile noastre. Dacă nu-I cerem anumite daruri pe care le-a promis, nu le vom primi. Isus a spus: „Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Fiindcă oricine cere capătă; cine caută găsește și celui ce bate, i se deschide” (Luca 11:9,10).

3. Citește Marcu 11:24; 1 Ioan 5:14,15 și Psalmii 66:18. Cum trebuie să aducem cererile noastre înaintea lui Dumnezeu?

Putem să-I cerem lui Dumnezeu orice. Nicio cerere a noastră nu este prea neînsemnată sau prea mărunțică pentru El, nici prea mare sau prea greu de îndeplinit. El este Atotputernic. Prin credință, putem revendica orice făgăduință biblică și putem primi darul promis, potrivit cu voința Sa (2 Corinteni 1:20).

Pentru a primi lucrurile cerute, trebuie totuși să îndeplinim câteva condiții. Dacă nu suntem dispuși să ne supunem Lui în mod deplin și dacă cererile noastre sunt egoiste și păcătoase, Dumnezeu nu ne va răspunde (vezi Isaia 59:1,2). Ca să ne răspundă, trebuie să fim dispuși să împlinim voința Sa și să fim ascultători: „Toate darurile Sale sunt făgăduite cu condiția ascultării.” - Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, ed. 2015, p. 101 (145).

Când avem convingerea că Dumnezeu este generos, venim înaintea Sa cu încredere și curaj. „Domnul nu este preamărit prin cererile plate, care dovedesc că nu se așteaptă nimic. El vrea ca oricine crede să se apropie de tronul harului cu fervoare și încredere.” - Ellen G. White, *Signs of the Times*, 7 august 1901

Marti, 7 martie – Cereți cu credință

4. Citește Marcu 11:24. Ce alt îndemn (în afară de acela de a cere) ne dă Isus în ce privește rugăciunea?

Nu este suficient să cerem. Rugăciunile noastre trebuie să fie însoțite de credință. În Evrei 11:6 ni se spune că „fără credință, este cu neputință să fim plăcuți” lui Dumnezeu. Când ne plecăm pe genunchi înaintea Sa, când deschidem Biblia la una dintre cele peste trei mii de făgăduințe ale Sale și când îi cerem, cu simplitatea unui copil, să o împlinească în dreptul nostru, trebuie să credem că El o va împlini la timpul pe care îl consideră cel mai potrivit.

5. Cu ce se aseamănă omul care nu are credință? Iacov 1:6-8

Când venim la Dumnezeu, trebuie să credem că El există și că îl răsplătește pe cel care îl caută. Ca să fie eficientă, rugăciunea trebuie să fie însoțită de credința că Dumnezeu *poate să răspundă* și, mai mult, că El *va răspunde*, potrivit voinței Sale.

În Biblie, credința este asociată cu încrederea. Avem încredere în cineva numai dacă îl știm demn de încredere. Când avem dubii că Dumnezeu Se va ține de cuvânt, suntem nehotărâți și nu ne putem aștepta să primim ceva de la El. A crede înseamnă a-L lua pe Dumnezeu pe cuvânt. Înseamnă să ne bazuim pe El și pe promisiunile Lui, chiar dacă simțămintele ne spun contrariul, deoarece „credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd” (Evrei 11:1). Credința se prinde de promisiunile lui Dumnezeu pentru că are încredere în spusele Lui (vers. 11). Credința știe că „este cu neputință ca Dumnezeu să mintă” (Evrei 6:18). Dumnezeu este același ieri, azi și în veci (Evrei 13:8). Credinciosul știe că la Dumnezeu nimic nu este cu neputință (Luca 1:37).

Credința deschide tezaurul divin. Prin Duhul Sfânt, Dumnezeu îi îndeamnă pe oameni să-și pună încrederea în Cuvântul Lui.

Ce anume te ajută să fii mai puternic în credință? Ce calitate a lui Isus te ajută să ai încredere că El vrea și poate să te ajute la vreme de nevoie?

Miercuri, 8 martie – Însușiți-vă făgăduințele lui Dumnezeu!

6. De ce putem fi convinși că Dumnezeu ne aude și că vom primi ce I-am cerut? 1 Ioan 5:14,15

După ce I-am prezentat lui Dumnezeu cererea noastră și am crezut făgăduințele Sale, este necesar să ni le însușim. Noi ne însușim făgăduința Sa când Îi mulțumim că am primit-o. În modul acesta, făgăduințele Lui sunt aplicate inimii noastre. Ellen G. White scria: „Putem cere... orice dar pe care l-a promis El. Trebuie apoi să credem că vom primi ce am cerut și să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru că am primit.” - Ellen G. White, *Educație*, ed. 2012, p. 221 (258)

În Luca 8:11, Isus aseamănă Cuvântul lui Dumnezeu cu o sămânță. După cum pomul se află în sămânță, tot la fel darul lui Dumnezeu se află în făgăduințele Sale. Prin credință, primim darul înainte de a-l pipăi sau vedea.

Învierea lui Lazăr (Ioan 11) ne arată că Isus Se ruga în felul acesta. El știa precis care era voia lui Dumnezeu în situația dată, era dispus să împlinească voia Tatălui și era ascultător. El I-a mulțumit Tatălui anticipat pentru readucerea la viață a lui Lazăr, care, în momentul acela, era încă în mormânt. După ce I-a mulțumit lui Dumnezeu, Isus a primit răspunsul la cererea Sa. Copiii lui Dumnezeu trebuie să se bizuie pe făgăduințele lui Dumnezeu și nu pe explicații. Noi nu avem toate explicațiile, dar ne putem încrede în El.

„Domnul ne spune: «Cheamă-Mă în ziua necazului.» El ne invită să aducem înaintea Lui greutățile și nevoile noastre și dorința noastră după ajutor divin. El ne îndeamnă să ne rugăm cu sinceritate și stăruință, îndată ce se ivesc dificultățile. Prin rugăciunile noastre insistente, noi ne dovedim încrederea puternică în Dumnezeu. Conștiința nevoii noastre ne determină să ne rugăm stăruitor, iar Tatăl nostru ceresc este mișcat de rugăciunile noastre fierbinți.” - Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, ed. 2015, p. 125 (172)

De ce este important să-I prezentăm lui Dumnezeu în rugăciune toate nevoile noastre?

Joi, 9 martie – Rugăciunea pentru Duhul Sfânt

7. Citește Efeseni 3:16 și Faptele 2:38. Ce ne spun aceste texte despre primirea Duhului Sfânt în viața noastră?

Ne putem ruga pentru multe lucruri, dar cea mai mare nevoie a noastră în acest timp este nevoia de Duh Sfânt. Acesta este cel mai mare dar pe care ni-L putea oferi Isus. Nu exista dar mai prețios. Era darul complet. Ce s-ar mai putea adăuga la Divinitatea însăși? Prin Duhul Sfânt și prin lucrarea Sa în noi, ne sunt împlinite toate nevoile. Binecuvântarea Duhului Sfânt aduce cu sine toate celelalte binecuvântări.

Există totuși un obstacol major în calea primirii Duhului Sfânt: noi înșine. De multe ori nu suntem pregătiți să-L primim. La fel ca oamenii din timpul Noului Testament, trebuie să ne pocăim și să ne consacram viața întreagă lui Isus. Și vom putea face aceasta numai la îndemnul Duhului Sfânt.

Când răspundem la îndemnul Său, primul rod al lucrării Sale în viața noastră este pocăința de păcat. Cu umilință și credință, ne mărturisim păcatele pentru ca El să ne curățească de orice nelegiuire. Avem nevoie să devenim conștienți de starea noastră decăzută și de nevoia noastră stringentă de Dumnezeu și de har divin. Fără El, suntem pierduți, suntem morți în păcate și condamnați la moartea veșnică.

Astfel, prin rugăciunea sinceră, noi împlinim condițiile pe baza cărora Dumnezeu a promis să ne dea Duhul Sfânt. Atunci nu mai trebuie decât să Îi cerem Duhul Sfânt și El ni-L va da cu plăcere. „Părintele ceresc este mai doritor să le dea Duhul Sfânt celor care I-L cer decât sunt părinții pământești să le dea copiilor lor daruri bune.” - Ellen G. White, *Ye Shall Receive Power*, p. 284

Ca toate celelalte daruri spirituale, darul Sfântului Duh nu este un scop în sine. El ne este dat pentru ca Isus să fie înălțat, caracterul Său să fie reprodus în noi și să fim împuterniciți să le slujim altora, în vederea zidirii trupului lui Hristos, biserica. Fiindcă prin Isus „avem intrare la Tatăl, într-un Duh” (Efeseni 2:18).

Vineri, 10 martie – Un gând de încheiere

Pentru studiu suplimentar: Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, capitolul 12, „Cerând pentru a da”.

Dacă nu ne-am ruga, nu am avea putere spirituală, fiindcă rugăciunea ne pune în legătură cu Sursa acestei puteri. Dacă nu ne-am ruga, nu am avea o legătură vie cu Dumnezeu. Am deveni niște oameni goi pe dinăuntru. Poate că am avea o formă de evlavie, dar am fi lipsiți de puterea și de făgăduința darurilor de sus.

Am primit făgăduințe minunate că Dumnezeu răspunde la rugăciunile noastre. Dar ce putem să facem în situațiile în care nu primim răspuns, deși ne-am străduit să îndeplinim, atât cât ne-a stat în putință, toate condițiile cerute? „Să nu vă descurajați dacă rugăciunile voastre nu par a primi răspuns imediat. Domnul vede că rugăciunea este adeseori amestecată cu interese lumești. Oamenii se roagă pentru lucruri care să le satisfacă dorințele egoiste, iar Domnul nu le împlinește cererile așa cum se așteaptă ei. El îi trece prin încercări și necazuri, îi trece prin umilințe, până ce ei văd clar de ce au nevoie. El nu le oferă lucruri care să le satisfacă pofta stricată sau care se vor dovedi o pagubă pentru om și care-l vor determina să-L dezonoareze pe Dumnezeu. El nu le oferă oamenilor lucruri care să le satisfacă ambiția și să ducă la înălțare de sine. Când venim la Dumnezeu, trebuie să fim ascultători și smeriți cu inima, supunând totul sfintei Sale vrieri.” - Ellen G. White, *In Heavenly Places*, p. 89

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 116-122

1. În ce privință își dă psalmistul dreptate singur?
2. Cu privire la ce anume mărturisește psalmistul că este lacom?
3. Care era singurul lucru pentru care îi tremura inima psalmistului?
4. Ce anume dorea psalmistul să fie între zidurile Ierusalimului și în casele sale domnești?

Profeți și regi, capitolul 10

5. Pe care oameni nu-i poate folosi Dumnezeu?